

บันทึก

เรื่อง การตีความในหนังสือสัญญาอนุญาตทำทางรถไฟแต่กรุงเทพฯ
ไปบ้านมหาไชยและทำเงินไปแม่กลอง

กรมเลขาธิการคณะรัฐมนตรีได้แจ้งมาโดยหนังสือที่ ฎ.๑๔๕๗/๒๕๕๕ ลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๕ ขอให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาตีความในหนังสือสัญญาอนุญาตทำทางรถไฟแต่กรุงเทพฯ ไปบ้านมหาไชยและทำเงินไปแม่กลอง

คณะกรรมการกฤษฎีกา (อนุกรรมการร่างกฎหมาย ชุดที่ ๑) ได้พิจารณาแล้ว เห็นพ้องด้วยความเห็นของคณะกรรมการพิจารณาดำเนินการเจรจาซื้อรถไฟสายแม่กลองทุก ประการ และขอเสนอความเห็นเพิ่มเติมความเห็นนั้นดังต่อไปนี้ด้วย

(๑) ตามสัญญาข้อ ๔๗ ตอนต้น ซึ่งว่าด้วยทางรถไฟโดยเฉพาะนั้น ผู้ให้อนุญาต มีสิทธิที่จะเลือกได้ ๒ ทาง คือยึดเอาทางรถไฟเสีย หรือยกอนุญาตให้แก่คนอื่นโดยมีข้อสัญญา อย่างไรตามแต่ผู้ให้อนุญาตจะเห็นสมควรก็ได้ ทั้งนี้แสดงว่ากรรมสิทธิ์ในทางรถไฟได้โอนมาเป็น ของผู้ให้อนุญาตแล้ว ถ้ากรรมสิทธิ์ในทางรถไฟมิได้โอนมาเป็นของผู้ให้อนุญาต ๆ จะเอาการ อนุญาตซึ่งผู้รับอนุญาตคนแรกได้ทำทางรถไฟขึ้นเสร็จแล้วไปยกให้แก่คนอื่นหาได้ไม่

(๒) สัญญาข้อ ๔๗ ตอนต้นหาได้กล่าวถึงการที่จะต้องซื้อเหมือนดังที่ได้กล่าวไว้ ในตอนหลังอันว่าด้วยที่ดิน ตึก เรือนโรง เครื่องจักร ฯลฯ นั้นไม่ ทั้งนี้เห็นได้ว่าเป็นเรื่องที่เขียนขึ้น ไว้โดยมีความมุ่งหมายเป็นพิเศษ กล่าวคือข้อความในตอนหลังได้แน่วไว้ว่าจะต้องมีการกำหนด ราคา (สำหรับที่ดิน ตึก เรือนโรง เครื่องจักร ฯลฯ) ถ้าสัญญาข้อ ๔๗ ตอนต้นประสงค์จะให้มีการ ซื้อ ก็มองไม่เห็นเหตุว่า ทำไมจึงไม่มีข้อความแน่วไว้ว่าจะต้องมีการกำหนดราคาไว้บ้าง

(๓) ที่กล่าวข้างบนนี้เป็นการตรงกับความมุ่งหมายแห่งสัญญาข้อ ๑ ซึ่งกล่าวถึง สิทธิอันแตกต่างกัน ๒ ประการ คือสิทธิที่จะทำทางรถไฟกับสิทธิที่จะใช้ทางรถไฟนั้นตามธรรมดา สิทธิในประการแรกกับสิทธิในประการหลัง ก็มีลักษณะแตกต่างกันอยู่แล้ว

(ลงชื่อ) เดือน บุนนาค

(นายเดือน บุนนาค)

เลขาธิการ

คณะกรรมการกฤษฎีกา

มีนาคม ๒๕๕๕